

Моји драги страначки саборци и пријатељи,

За недељу дана ћемо обележити још један Видовдан, дан нашег херојства, наше стрепње, нашег сећања. Дан који нас подсећа не само на битку која је одредила нашу историју, колективно памћење и завете, већ и дан који нас подсећа на то шта је отаџбина и како се она брани. Дан који нас подсећа да су Косово и Метохија – Косово и Метохија, а не никаква „Република Косова“. Дан који нас подсећа на херојство Принципа, Грабежа, Жерајића, Чабриновића, Гађиновића, браће са друге стране Дрине, на жртве и трагедију Великог рата и победу потврђену Версајским споразумом потписаним на Видовдан. Дан који нас подсећа и на „Операцију Коридор“ која је спојила, на данашњи дан, ослобађањем Брчка, источни и западни део Републике Српске, али и на трагедију нашег народа у Хрватској која је, на Видовдан, отпочела избацивањем Срба из Устава.

Недељу дана пред Видовдан је можда добар тренутак да се запитамо у каквој Србији живимо, у каквој Србији желимо да живимо, какву Србију желимо да оставимо онима који ће доћи после нас, а биће, верујем, од нас мудрији и бољи. Желимо слободну Србију. Желимо Србију која ће бити потпуно суверена, која ће водити политику која ће бити омеђена само нашим националним, политичким, економским и културним интересима. Желимо Србију која ће сарађивати са свима са којима има интерес да сарађује, честито и усправно. Желимо Србију која ће бити и војно и политички неутрална.

А данашња Србија није таква. Данашња Србија се, захваљујући политикама влада од 2008. године до данас, потчинила комплетно бриселској бирократији. Јесмо ли за то да нам политику воде бриселске бирократе, или да је водимо сами, у Београду, да је водимо сами, макар, понекад, у њој и грешили? Данашња Влада, на примеру ситуације у Украјини, покушава да покаже да такву политику води, јер, ето, није увела санкције Русији. Дозволићете ми једну потпуно личну опаску, потпуно лично уверење. Уверен сам, пре свега, да је неистина да је могуће да се задржи висок ниво политичке и економске сарадње са Русијом, а то јесте српски интерес, и да се наставља приближавање Европској Унији. Уверен сам, а на лична уверења имам право, да је Европска унија прећутно дозволила Србији да санкције Русији не уведи, како би дала аргументе Влади Александра Вучића за домаћу употребу, док, истовремено, та иста Влада испуњава све што јој се, када је реч о Косову и Метохији, из Брисела тражи. Ако нисам у праву, ако Влада Србије заиста води самосталну политику, нека било ко српској јавности, председник Владе или министар спољних послова на пример, објасне због чега и даље

Пише: Александар Поповић
субота, 21 јун 2014 13:57

одржавамо санкције Белорусији? Јесу ли Белоруси нама икада нанели било какво зло? Јесу ли пролили своју крв у Србији ослобађајући је од нациста? Јесу ли признали такозвану „Републику Косова“? Ако су одговори на ова питања јасни, како је могуће да Србија, следећи своје интересе, кажњава своје белоруске пријатеље? Господо из Владе, не говорите истину, Белорусија је пример за то: ви не следите интересе Србије, већ интересе бриселске бирократије, чија наређења слушате и чије захтеве, по цену српског интереса и националног поноса, беспоговорно испуњавате. То је Србија данас.

Вреди, заиста, судити на основу дела, а не на основу речи. Хиљаду се пута може рећи да ова Влада, ниједан политичар, ниједан Србин...никада неће признати лажну државу коју у јужној српској покрајини граде НАТО и ЕУ. Ова Влада, међутим, признаје царине, признаје административну линију за границу, признаје сепаратистичке законе тзв. „Републике Косова“. Ова и претходна Влада Србије су укидале и укинуле институције државе Србије у својој јужној покрајини, а садашња Влада иде ка потписивању од стране Европске Уније захтеваног свеобухватног међудржавног уговора Србије и самопрокламоване мафијашке тзв. „Републике Косова“, којим се Србија обавезује да неће да омета њен приступ међународном форумима, укључујући Уједињене нације, што је, заправо, експлицитно признавање тзв. „Републике Косова“. Ова Влада тера Србе да излазе на изборе за тзв. Парламент ове бастард државе, да излазе на локалне изборе. За разлику од других, Демократска странка Србије се не окреће како ветар дува, односно како нам јаве из београдских амбасада (а о томе шта ко ради лепо говоре депеше Викиликса). Били смо против признавања закона тзв. „Републике Косова“, против учешћа на изборима по тим законима, јер имамо своје, законе Србије, и то смо мислили и када смо били опозиција Демократској странци која је на те изборе звала, и сада, када смо опозиција Српској напредној странци, која на те изборе намучене косовске Србе тера. Две су важне ствари које морамо да приметимо. Срби су на Косову и Метохији одбили учешће на изборима тзв. „Републике Косова“, а на које их је позивала Влада Републике Србије и њен председник. Уз сво гурање листића у кутије, уцене и притиске, власт у Београду није успела да скупви више од 23% изашлих, а реално је да је тај проценат био једноцифрен. И тако су наша браћа на Косову и Метохији, доказала, на

Пише: Александар Поповић
субота, 21 јун 2014 13:57

нашу срамоту, да су најбољи део нашег народа. Коначно, у кампањи за ове изборе је изречено мноштво лажи, а највећу је изнео директор канцеларије за Косово и Метохију, Марко Ђурић, позвавши Србе да изађу на изборе за Скупштину АП Косово и Метохија. Ако господин Ђурић не зна, да му одавде кажемо, та Скупштина постоји, ради, и за њу не расписује изборе Атифете Јахјага. Уместо да послуша глас свог народа на Косову и Метохији, држава Србија руши последњи гарант њихове безбедности, барикаду на мосту у Митровици. То је жеља Европске Уније, то није жеља српског народа. Јасно је чије жеље Влада Србије испуњава. То је Србија данас.

За неколико дана, 24. јуна, ће пред Уставним судом Србије да се одржи јавна расправа о делу Предлога за испитивање уставности везаних за Бриселске споразуме које је влада Дачић-Вучић склопила са сепаратистима у Приштини, а све по диктату Европске уније и Сједињених Држава. Не желим, и не би било пристojно да коментаришем одлуку која тек предстоји, само ћу утврдити да је Уставни суд већ прогласио неуставним део споразума који је склопио Борко Стефановић, а да се Влада Србије, ова Вучићева, по том питању није уопште огласила. Дакле, Влада Србије спроводи политику супротну Уставу над којим се заклела, а то је установио Уставни суд. И то је Србија данас.

Вреди споменути да је Уставни суд, захваљујући само, једино и искључиво Демократској странци Србије (а ово није празна хвала, други нису макли малим прстом, чак је тадашњи председник СНС Томислав Николић саопштио да је, ето, Статут такав какав је и да се са њим мора живети) оборио противуставни Статут Војводине. Политичком нагодбом СНС-а, ДС-а, ЛСВ-а, Треће Србије, СВМ-а, НДС-а...је донесен нови Статут, а проста анализа пресуде Уставног суда о старом Статуту и текста новог показује да ни овај Статут није у складу са Уставом. И опет ћемо само ми бранити Устав, бранити државу, и поносан сам на то. Најављујем да ће ДСС тражити од Уставног суда нову оцену уставности Статута северне покрајине. То осим нас нема ко да учини све док странке политичком погодбом покушавају да изгласају неуставне акте. И то је, страначки пријатељи, Србија данас.

Пише: Александар Поповић
субота, 21 јун 2014 13:57

